

ligt, at fordi der måske er et, to eller tre børn, hvis familier har en tradition for, at man ønsker selv at lave madpakken, skal det forhindre alle de andre børn i at være med i en ordning?

Så taler fru Sandy Brinck meget om økonomien. Men er det ikke tilfældet, at mange, der har haft noget, som svarer til denne ordning, også uden tilskud, har været glade for den og ikke har følt, at den var meget omkostningsfuld?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi kunne godt gentage hele førstebehandlingen, for jeg kan høre, at fru Charlotte Dyremose stadig ikke har forstået, hvad vores sigte er.

Vi taler om reel frihed til at vælge. Det skal ikke være sådan, at nogen er udelukket på forhånd, fordi prisen er for høj, og det er derfor, vi har stillet vores ændringsforslag. Men det betyder ikke, at fordi man har muligheden, får tilbuddet, skal man spise det, der nu står på bordet i dag. Det betyder, at man har mulighed for at være med i ordningen og ikke er udelukket på forhånd.

Kl. 14.45

Det havde vi en lang diskussion af under førstebehandlingen. Og frihed for fru Charlotte Dyremose og Det Konservative Folkeparti er altså på det her område fuldstændig, som hvis man siger til bistandsklienten: Du har din fulde frihed til at købe en meget, meget stor Mercedes-værsgo kammerat, bare gå i gang! Det er deri, forskellen ligger, men den pointe kan simpelt hen ikke sive ind.

Og jo, der er mange steder, man har haft madordning allerede, og hvor man er glad for den. Jeg regner også med, at fru Charlotte Dyremose ved, at Socialdemokratiet stemmer for lovforslaget, også selv om vores eget ændringsforslag ikke bliver stemt igennem, fordi vi faktisk har tænkt os at rette op på den fejl, når vi engang får magt, som vi har agt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Kristensen som ordfører, og derefter fortsætter vi med fru Line Barfod som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil gerne starte med at korrigere en udtalelse, fru Sandy Brinck kom med. Dansk Folkeparti lovede ikke under førstebehandlingen at komme med et ændringsforslag. Vi blev spurgt direkte, fordi vi også var skeptiske over for forslaget,

og vi sagde, da vi blev spurgt, om vi ville komme med et ændringsforslag, at det ikke var utænkeligt. Det var sådan, ordene faldt.

Jeg vil sådan generelt sige om det her lovforslag, at der er ting, der taler for det, og der er ting, der taler imod det. Vi vil aldrig kunne garantere, at alle børn i en institution kan være med i et helt forløb. Børn går ud af børnehaver; nye børn kommer ind. Det vil faktisk sige, at hvis vi skal sikre, at en hel børnehave er med, så skal vi evaluere ordningen, hver gang et nyt barn træder ind i institutionen. Det har vi fundet ud af i løbet af udvalgsarbejdet er en af hurtlerne.

Jeg vil så sige, at vi ikke kan støtte hverken Det Radikale Venstres ændringsforslag eller Socialdemokratiets. For det første vil Socialdemokratiets forslag medføre en merudgift på ca. 10 mio. kr., og der er ikke nogen finansieringsdel med i det ændringsforslag.

Det Radikale Venstre ønsker et prisloft, og det lyder også sådan rimelig positivt, men de siger samtidig, at det skal fastsættes af socialministeren. Det Radikale Venstre har jo ikke en pris på det loft. Så man giver faktisk socialministeren mandat til at sætte sin egen pris, og det kan være op til 20 kr. pr. dag, hvis socialministeren har lyst til det.

Dansk Folkeparti er helt enig i intentionerne i det her lovforslag. Vi mener, det er positivt, at man kan tilbyde børn et sundt og ernæringsrigt måltid i daginstitutionerne. Desuden er det også et ønske fra forældreside. Så vi vil ikke blokere for sådan en ordning; det er da klart.

Det er korrekt, at vi ved førstebehandlingen ikke lagde skjul på, at vi ville stille en række spørgsmål under udvalgsarbejdet. Vi var nemlig bekymrede for, at økonomien kunne være en barriere for, at nogle børn ikke blev tilmeldt den ordning. Derfor var det vigtigt for Dansk Folkeparti at få klarlagt, om forældres indbetalinger til en madordning holdes adskilt fra daginstitutionens driftsbudget.

Vi kan nu med tilfredshed konstatere, at lovforslagets § 15 b, stk. 3, skal forstås på den måde. Det fremgår af svaret på spørgsmål 4. Det har vi bedt om at få optrykt i betænkningen, så der er faktisk ikke noget at tage fejl af.

Vi er også tilfredse med, at socialministeren har lyttet til bl.a. Dansk Folkepartis kritik, og at vi i betænkningen har fået præciseret, at madordninger må forudsættes oprettet efter en debat mellem medarbejdere og forældre, ikke forældrebestyrelser, som der står i lovforslaget, men